

stemninger, her have fundet Sted, og at han altsaa ved den første Instrux vilde tage Hensyn til, hvad man her har fundet hensigtsmæssigt, og hvis han tillige vilde afgive den Erklæring, at han vilde give en saadan Instrux, saa at den ikke alene blev bekendt for dem, der skulle afholde Synet, men ogsaa for Kirkeieerne, vilde jeg ikke have havt saa Meget imod, at disse SS. gif ud; men da dette aldeles ikke er Tilfældet, synes jeg ikke, at man kan gaae ind paa, at disse SS. gaae ud, og at Forholdet atter gaaer over til den Uvisshed, hvori det, der har været. 3 Motiverne har den høitærede Minister selv sagt, at der oftere haade af Bestyrelsen og Kirkeieerne var følt dyb Trang til faste og bestemte Regler for de i det Enkelte gaaende Forbringinger, der kunne stilles til Kirkeieerne. Den Trang skulde Loven afhjælpe, men naar nu disse Paragrapher udgaae, vedbliver Trangen alligevel. Det vilde forekomme mig forunderligt, om Landsstinget selv vilde tage alle de Afstemninger tilbage, det selv nu har givet. Hvad de smaa Ændringer angaaer, som Udvalget har foreslaaet til S. 7, indeholder den ene, at der istedetfor en Altertavle, der var kassabel, ogsaa kunde anbringes et Billedhuggerarbejde, hvorimod den høitærede Minister ikke har havt Noget at erindre. Det andet Ændringsforslag er egentlig allerede eengang antaget, nemlig ved den 19de Afstemning, hvorved det er antaget, at der skulde sættes: „ægte Sølv eller Guldbrocade“, og ved den 20de Afstemning, at „samme Tilføjelse skeer i 5te Passus 3die og 4de Linie“. Men nu havde man ikke lagt Mærke til, at der paa det ene Sted stod Tale om Guldbrocade og paa det andet Sted om Guldgalloner, og derfor har den høitærede Formand ikke troet at kunne gjøre Tilføjelse paa det ene af Stederne. Det er derfor nødvendigt, at Ændringsforslaget vedtages, da det vilde see underligt ud, at Messinghagelen kunde have Galloner af Guld, men Kors af Sølv.

Mosenørn: Jeg kan ikke nægte, at det har forundret mig meget, at see det saa omfangsrige Ændringsforslag af den høitærede Minister under Nr. 1. Naar der er blevet anvendt saa meget Arbejde for paa eet Sted at

faae samlet alle de Bestemmelser, der nu gjælde, og som vistnok ikke ere blevne af ringere Indhold ved den Behandling, der er steet her i Thinget, og naar de her have været Gjenstand for ikke ubetydelige Forhandling, navnlig i Udvalget, forekommer det mig beyderligt, at alt dette Arbejde skulde være til aldeles ingen Nytte, især naar man seer hen til, at Regjeringen i Motiverne til Udkastet har udtalt, at der var følt Trang, saavel fra Kirkeieernes som fra Regjeringens Side, til at see samlede de Bestemmelser, hvorefter man skal gaae frem. Jeg troer ikke, at der er steet nogen væsentlig Indskrænkning i Omfanget af de Forbringinger, som fra Kirkebestyrelsen kan stilles til Kirkeieerne, naar man lægger Lovudkastets Bestemmelser til Grund, fremfor hvad der gjælder efter de hidtil fulgte Regler. De hidtil fulgte Regler ere tværtimod for en stor Deel ordret blevne optagne i Lovudkastet saaledes, som de fandtes i de forskjellige Cancelliskrivelser eller ministerielle Skrivelser, der bestemte, hvorledes der i de enkelte Tilfælde skulde handles. Jeg skulde derfor finde det meget lidet ønskeligt, om dette Ændringsforslag skulde blive antaget, skjøndt jeg paa den anden Side, naar jeg skal see Sagen fra Kirkeieernes Standpunkt, egentlig ikke lægger saa særdeles megen Vægt paa, om det bliver antaget eller forkastet. Jeg troer, at Forholdet da bliver, som det nu er, kun at man saa opgiver den Fordeel, saavel for Bestyrelsen som for Kirkeieerne, at see samlede paa eet Sted de Regler, hvorefter der gaaes frem med Hensyn til Kirkenes Vedligeholdelse. Jeg skal altsaa tillade mig at anbefale det høie Thing at forkaste den høitærede Ministers omfangsrige Ændringsforslag under Nr. 1.

Ministeren for Kirke og Under- viisningsvæsenet:

Jeg vil naturligvis gjerne indrømme, at der iblandt disse 17 Paragrapher er ikke saa, der ere blevne uforandrede. Men det er jo ikke paa Grund af de Paragrapher, der ere blevne uforandrede, at jeg har stillet Ændringsforslaget, men med Hensyn til de Paragrapher, hvori der er gjort saa væsentlige Forandringer, at jeg paa Kirkenes Vegne troer, at man vil være heldig tjent med den nu bestaaende Tingenes Tilstand.